

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: M. T., nar. X, bytem X
právně zastoupený JUDr. Robertem Vargou, advokátem
společnosti Varga a Partners advokátní kancelář s.r.o. se sídlem
Zbrojnická 229/1, 301 00 Plzeň

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, sídlem Křížová
25, 225 08 Praha 5 (dále i ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 15. 4. 2025 proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 2. 2025, č. j. X o
invalidní důchod

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení žalované ze dne 14. 2. 2025, č. j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 30. 10. 2024 se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci k rukám jeho právní zástupkyně JUDr. Roberta Vargy, advokáta ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí 12 269,40 Kč na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadená rozhodnutí

1. Rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 30. 10. 2024 č.j. X byl snížen stupeň invalidního důchodu žalobce z třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu

druhého stupně s tím, že invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně činí 10 880 Kč.

2. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, o nichž bylo rozhodnuto rozhodnutím žalované ze dne 14. 2. 2025 č. j. X, kterým žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila výše uvedené rozhodnutí s tím, že žalobce není invalidní pro invaliditu třetího stupně, neboť podle posudku České správy sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“) ze dne 20. 1. 2025 se u něj jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zdp“). Žalobce je invalidní dle ust. § 39 odst. 1 zdp, nejde již o invaliditu třetího stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. c) zdp, ale jde o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zdp. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 60 %. Dnem změny stupně invalidity je 2.9.2024. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI (Postižení nervové soustavy), položce 1c (Cévní postižení mozku a míchy, dětská mozková obrna – středně těžké funkční postižení, středně těžká motorická, senzorická, řečová nebo kognitivní dysfunkce, některé denní aktivity omezeny) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „citovaná vyhláška“). Míra poklesu pracovní schopnosti žalobce byla stanovena horní hranicí daného procentního rozmezí, tedy ve výši 60 %, a nebyla dále měněna ve smyslu ust. § 3 odst. 1 a 2 citované vyhlášky.

II.

Žaloba

3. Včasnou žalobou ze dne 15. 4. 2025 doručenou zdejšímu soudu téhož dne se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované, přičemž žalobu odůvodnil tím, že má zato, že jeho zdravotní stav nebyl posouzen komplexně na základě úplné zdravotnické dokumentace, neboť nebylo přihlédnuto ke všem odborným nálezům a tvrzeným obtížím (zejména k jím předloženým lékařským zprávám, jež byly přílohou námitek ze dne 19. 11. 2024), a nepovažuje proto posudkové závěry za náležité, přesvědčivé a srozumitelně zdůvodněné. Ve zdravotním stavu žalobce totiž nedošlo k žádnému zlepšení, jež by odůvodnilo rozhodnutí žalované, jež neobsahuje žádné, natož pak přesvědčivé odůvodnění, v čem konkrétně je spatřováno ono „zlepšení“ zdravotního stavu žalobce. Naopak z lékařské zprávy Neurologie Rokycany s.r.o. MUDr. V. V. ze dne 19. 11. 2024, jež byla v rámci námitkového řízení již v dispozici žalované, se uvádí, že zdravotní stav žalobce se od doby stabilizace po mozkovém krvácení z neurologického hlediska nemění, je trvalý, s prognózou dalšího zhoršování zdravotního stavu, zároveň jsou ve zprávě blíže popsána omezení žalobce zvládat běžné denní činnosti včetně komunikace a dorozumění. Žalobce má proto zato, že napadená rozhodnutí byla vydána na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a bez přihlédnutí k žalobcem namítaným obtížím, a proto navrhl jejich zrušení.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

4. Žalovaná dne 15. 5. 2025 ve svém vyjádření k žalobě shrnula dosavadní průběh správního řízení a s odkazem na závěry posudku vypracovaného v rámci námitkového řízení navrhla, aby byla žaloba zamítnuta a napadené rozhodnutí potvrzeno, neboť je přesvědčena, že

vypracovanými posudky byl plně posouzen a zjištěn zdravotní stav žalobce a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz a oba posudky považuje za objektivní. Odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen komise či PK MPSV), která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení.

IV.

Posouzení věci soudem

5. Řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.).
6. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Ve věci bylo v souladu s § 51 a § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. rozhodnuto bez jednání.
7. Soud ve věci rozhodl bez jednání v souladu s § 51 odst. 2 s.ř.s. a § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.

V.

Rozhodnutí soudu

8. Žaloba je důvodná.
9. Námitku žalobce týkající se toho, že u něj nedošlo ke zlepšení ani stabilizaci zdravotního stavu a odnětí invalidního důchodu proto není důvodné, shledal soud důvodnou.
10. K námitkám žalobce týkajícím se nedostatečného posouzení zdravotního stavu a rozporu s lékařskými nálezy odborných lékařů není soud oprávněný se vyjadřovat, protože v této věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění.
11. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
12. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů [§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím

důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).

13. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 29. 8. 2025 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, jemuž žalobce nebyl přítomen. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, šlo o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70 %, doba platnosti (lhůta KLP): trvale. Žalobce byl posuzován jako jednatel-řidič, dispečer. Komise uvedla, že je v souladu s prvostupňovým i námitkovým hodnocením, co se týče typu a tíže dominujícího funkčního postižení, jedná se o invaliditu pro postižení nervové soustavy, cévní postižení mozku a míchy, středně těžké funkční postižení, středně těžká motorická, senzorická, řečová nebo kognitivní dysfunkce, některé denní aktivity omezeny. Míra poklesu pracovní schopnosti činí 60 % dle kapitoly VI, položky 1, písm. c, přílohy citované vyhlášky. Na horní hranici hodnoceno s ohledem na přetrvávající tíži motorického deficitu, postižení dominantních končetin, trupového svalstva, a na přítomnost reziduálního senzorického a mírného řečového a kognitivního postižení. Nebylo možno hodnotit dle stejné kapitoly, položky 1 d, neboť se nejedná o těžké postižení, kdy by přetrvávala těžká motorická, senzorická, řečová a kognitivní dysfunkce a kdy by byla většina denních aktivit omezena. S ohledem na zhoršování projevů komorbidit (postižení osového aparátu v důsledku dysbalance trupového svalstva, obezita), byla tato hodnota oproti předchozím posudkovým hodnocením navýšena o 5 % za použití § 3 odst. 1 citované vyhlášky. Vzhledem k nemožnosti pokračovat v předchozí výdělečné činnosti a pro omezenou schopnost rekvalifikace (mírný řečový a kognitivní deficit, motorický deficit s negativním vlivem na schopnost řízení motorových vozidel) byla tato hodnota dále navýšena o 5 % za aktivace § 3 odst. 2 citované vyhlášky. Nebyl důvod pro použití § 4 citované vyhlášky. Celková míra poklesu pracovní schopnosti činí 70 %. K datu vydání napadeného rozhodnutí (14. 2. 2025) byl zjištěn DNZS ve smyslu ust. § 26 zdp. Žalobce je invalidní dle § 39 odst. 1 zdp. Jde o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) citovaného zákona. Výkon výdělečné činnosti pojištěnce vyžaduje zcela mimořádné podmínky dle § 6 vyhlášky o posuzování invalidity, kterými se rozumí zásadní úprava pracovních podmínek, např. každodenní podpora nebo pomoc na pracovišti formou pracovní asistence, v klidném prostředí, v menším kolektivu, s ohledem na motorický a další neurodeficit. Datum vzniku invalidity (III. st.): 8. 10. 2020, jak stanoveno prvotním prvoinstančním hodnocením (dáno dnem zhodnocení nálezů/dnem jednání). Platnosti i přes možnost částečného zlepšení v případě redukce hmotnosti stanovena trvale, a to s ohledem na progredující stav osového aparátu a trvající neurodeficit, u kterého není předpoklad posudkově signifikantního zlepšení. Zdravotní stav žalobce byl posouzen k datu vydání napadeného rozhodnutí (14. 2. 2025). Výkon výdělečné činnosti žalobce vyžaduje zcela mimořádné podmínky dle § 6 vyhlášky o posuzování invalidity, kterými se rozumí zásadní úprava pracovních podmínek, např. každodenní podpora nebo pomoc na pracovišti formou pracovní asistence, v klidném prostředí, v menším kolektivu, s ohledem na motorický a další neurodeficit.
14. Podle § 39 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže pracovní

schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a jestliže poklesla o nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

15. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10procentních bodů. V této věci podmínky pro zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti nebyly PK MPSV shledány.
16. Podle § 38 písm. a) zákona 155/1999 Sb., o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
17. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného, jímž došlo ke snížení stupně jeho invalidního důchodu z třetího na druhý stupeň ode dne 18. 11. 2024 s ohledem na závěry posudků vypracovaných v rámci správního řízení. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 29. 8. 2025 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného i jemu předcházejícímu prvostupňovému rozhodnutí žalované se u žalobce jednalo o invaliditu třetího stupně, a proto je žaloba podaná důvodně. Soud proto napadené rozhodnutí žalované ze dne 14. 2. 2025 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 30. 10. 2024 č.j. X rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s. ř. s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobce ke dni vydání uvedených rozhodnutí odpovídal třetímu stupni invalidity, když míra poklesu jeho pracovní schopnosti činila 70 %, avšak lékařem OSSZ a lékařem ČSSZ byla přiznána pouze míra poklesu 60 %.
18. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobce byl k datu vydání napadených rozhodnutí dle posudku PK MPSV ze dne 29. 8. 2025 i nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – nezměněný stupeň invalidity u žalobce. Vydáním nového rozhodnutí bude realizován tento rozsudek, když rozhodnutí o ponechání třetího stupně invalidity by byla vydala žalovaná již na základě posouzení zdravotního stavu žalobce v rámci řízení správního orgánu prvního stupně či v řízení o námitkách. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s. ř. s.
19. O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

Úspěšný žalobce požadoval náklady řízení v celkové výši 10 140 Kč zahrnující 2 úkony právní služby á 4 620,-Kč (příprava a převzetí zastoupení, sepsání žaloby) dle § 9 odst. 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb. o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „AT“) a 2x režijní paušál (náhrada hotových výdajů) á 450,-Kč dle § 13 odst. 4 AT. S ohledem na to, že právní zástupce je plátcem DPH, soud částku 10 140 Kč navýšil o 21 % DPH dle § 137 odst. 3 písm. b) o.s.ř., tedy o 2 129,40 Kč. Celková výše náhrady nákladů řízení, již je žalovaná povinna zaplatit žalobci k rukám jeho právního zástupce tak činí 12 269,40 Kč. Lhůta k plnění byla stanovena v délce 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 22. 10. 2025

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně